

بررسی چگونگی استفاده از روش‌های گرمایش و سرمایش غیرفعال در فضای مسکونی با بهره‌گیری از معماری بایونیک

نورالهدی احمدسلطانی^{۱*}، حمیده پیرانی^۲

۱- استاد مدعو دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یادگار امام، Noorasoltani@gmail.com

۲- استاد مدعو دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یادگار امام، ar.h.pirani@gmail.com

چکیده

موضوع این مقاله بررسی مواردی است که ما را به معماری سبز رهنمون می‌کند، زیرا با نگاهی نه چندان عمیق به پیرامون خود شاهد آن هستیم که هر چه پیش می‌رویم، انسان بیش از گذشته به ویرانی محیط پیرامون خود مشغول است و نه تنها به الهام از طبیعت و بکارگیری آن در زندگی روزمره بی توجه است، بلکه با هدر دادن سرمایه‌های طبیعی غیرقابل تجدید، جهان فردا را به ویرانی می‌کشد. در ابتدا بطور مختصری به مفهوم سکونت و آسایش ساکنین می‌پردازیم، چرا که طراحی سکونتگاه بدون در نظر گرفتن رفاه ساکنین کاری عبث است و در ادامه به بررسی روش‌های غیرفعال جهت سرمایش و گرمایش می‌پردازیم که بتوانند رفاه مورد نظر را با کمترین استفاده از انرژی‌های تجدید ناپذیر ایجاد کنند و پس از آن نیز به معرفی معماری بایونیک البته صرفاً در حوزه مصالح می‌پردازیم تا در انتها با پیشنهادات ارائه شده امید آن باشد که شاهد تغییراتی در نگرش به ساخت و سازهای موجود باشیم.

واژه‌های کلیدی: سکونت، مجتمع مسکونی، توسعه سبز، گرمایش و سرمایش غیرفعال، معماری بایونیک